

PAGINA POETICA**SI HAGUÉS POGUT...**

Si hagués pogut endur-me l'essència d'aquell dia
i traduir en paraules la música dels pins,
quina remor més pura d'efluvis vespertins
damunt la blancor verge de l'ànima escriuria!

El lluminós poema les ales estendria
i, anant d'un cap a l'altre dels ideals confins,
evocaria, en ritmes, aquells instants divins,
viscuts en plena febre del somni que ens unia.

No mots, diamantines sonoritats, cristalls,
arpegis de llum fina com l'aigua de les valls
voldria que em vinguessin a fer vibrar la lira...

Per dir les harmonies d'aquell ponent excels,
caldria encendre els versos amb la immortal guspira
que en el principi còsmic va fer brollar els estels!

F O S O S

Un dia ens vàrem fondre totalment
en l'encens, en la boira del crepuscle,
assaborint la música dels vents
que es delectaven amoixant les fulles.

Haviem oblidat el pensament.
Només el cor, en la dolçor profunda,
vivía en plenitud, enllà del temps,
dins una eternitat de joia muda.

El bosc sonava com un orgue immens,
elevant harmonies com onades,
amuntegant vibracions de cel.

La nit, afinant l'ombra, l'escoltava...
l'érem tu i jo, perduts en l'univers,
dues volves de música líquida...

RAMON MOIX i CUSIDÓ